

بررسی اثر یک دوره تمرین تداومی بر تغییرات نکرروز و آپوپتوز هیپوکامپ موش های صحرائی دیابتی

نبی شمسانی^{۱*}، هادی عبدی^۲، مرتضی شمسی^۳

۱) گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه ایلام، ایلام، ایران

۲) گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

۳) گروه انگل شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ایلام، ایلام، ایران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۱۰/۵

تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۸/۳۰

چکیده

مقدمه: دیابت با عوارض نورولوژیکی مختلفی در سیستم عصبی همراه است که در نهایت منجر به آسیب سلولی می شود. مطالعات گذشته اثرات مفید فعالیت ورزشی بر آسیب مغزی ناشی از نورپاتی دیابتی را در مدل حیوانی نشان داده اند. در مطالعه حاضر، اثر یک دوره تمرین ورزشی هوازی بر مرگ سلولی نوروهای ناحیه CA1 هیپوکامپ در موش های صحرائی نر دیابتی بررسی شد.

مواد و روش ها: ۲۱ سر موش صحرائی نر بالغ نژاد ویستار (وزن ۳۰۰-۲۶۰ گرم) از انستیتو پاستور تهران خریداری و به طور تصادفی به سه گروه تقسیم شدند: گروه شم، گروه دیابت و گروه دیابت + تمرین (۷ سر رت در هر گروه). دیابت با تزریق داخل صفاقی یک دوز استرپتوزوتوسین (STZ) به میزان ۶۰ ml/kg القا شد. ملاک دیابتی شدن حیوان، قند خون بالای ۲۵۰ mg/dl می باشد. یک هفته پس از القای دیابت، رت های گروه مداخله ورزشی، ۵ روز در هفته به مدت ۴ هفته، بر روی تردمیل دویدند. از رنگ آمیزی کرزیل و یوله (نیسل) جهت بررسی میزان مرگ سلولی نکرروزی و از رنگ آمیزی TUNEL جهت بررسی میزان آپوپتوز استفاده شد.

یافته های پژوهش: نتایج این مطالعه نشان داد که تمرین ورزشی هوازی بطور معنی داری میزان مرگ سلولی نکرروزی ($p < 0.05$) و میزان آپوپتوز ($p < 0.05$) ناشی از دیابت را در نوروهای ناحیه CA1 هیپوکامپ کاهش می دهد. **بحث و نتیجه گیری:** تمرین ورزشی هوازی اثرات محافظتی را در برابر نورپاتی دیابتی ایجاد می کند. این مکانیسم حفاظت عصبی فعالیت ورزشی، می تواند به عنوان یک روش مؤثر در کاهش عوارض مغزی ناشی از دیابت مورد توجه قرار گیرد.

واژه های کلیدی: تمرین ورزشی، دیابت، نکرروز، آپوپتوز

* نویسنده مسئول: گروه تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه ایلام، ایلام، ایران

Email: shamsaeinabi@gmail.com

Copyright © 2017 Journal of Ilam University of Medical Science. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution international 4.0 International License (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>) which permits copy and redistribute the material, in any medium or format, provided the original work is properly cited.

مقدمه

دیابت با عوارض نورولوژیکی مختلفی در سیستم عصبی همراه است و موجب تغییرات فیزیولوژیکی و بیوشیمیایی در سلول‌های عصبی می‌شود. نوروپاتی، شایع‌ترین عارضه عصبی ناشی از دیابت است که علاوه بر تحت تأثیر قرار دادن سیستم عصبی محیطی، منجر به تغییراتی در سیستم عصبی مرکزی نیز می‌شود (۱). بنا بر این جلوگیری از ایجاد نوروپاتی و مرگ سلول‌های عصبی در بیماران دیابتی بسیار حائز اهمیت است.

آسیب بافتی ناشی از دیابت در نتیجه‌ی تعامل فرآیندهای پیچیده پاتوفیزیولوژیک مانند التهاب و استرس اکسیداتیو ایجاد می‌شود (۲). مرگ سلولی مرحله نهایی آسیب سلول است. نکرور به عنوان مهمترین مسیر مرگ سلولی پذیرفته شده است، ولی اخیراً محققین دریافته‌اند که آپوپتوز نیز می‌تواند به همان اندازه نکرور در مرگ سلولی نقش داشته باشد. آپوپتوز یا مرگ برنامه‌ریزی شده‌ی سلول، شکلی از مرگ سلولی است که طی چندین فرآیند پاتولوژیکی در ارگانیزم‌های چند سلولی رخ می‌دهد و باعث جایگزینی و حذف سلول‌های آسیب دیده و تغییر شکل ساختاری بافت در شرایط طبیعی می‌گردد (۳). هرگونه اختلال در روند آپوپتوز، می‌تواند منجر به بیماری شود که ممکن است ناشی از کاهش مرگ سلولی باشد و منجر به ایجاد و رشد سلول‌های سرطانی و یا اختلالات خود ایمنی گردد. بالعکس افزایش غیرطبیعی مرگ سلولی نیز در بیماری‌هایی نظیر اختلالات نورودژنراتیو و ایدز دیده می‌شود (۴). برخلاف آپوپتوز، نکرور پدیده مرگ سلولی برنامه‌ریزی نشده است که توسط سازوکار پاتولوژیکی خاص در طی آسیب‌های شدید رخ می‌دهد. در نکرور هموستاز سلولی در نتیجه کاهش انرژی ناشی از آسیب شدید میتوکندری مختل شده و منجر به تورم سلولی، لیز غشایی، التهاب، آسیب عروقی و تشکیل ادم می‌شود. به علت پاسخ‌های التهابی، مرگ سلولی نکروری با تخریب گسترده بافتی همراه است (۵). بررسی‌ها نشان داده است که آپوپتوز نورونی یکی از علل شناخته شده نوروپاتی محیطی و مرکزی است. شونل و همکاران (۲۰۰۲) عقیده داشتند که پاتولوژی‌های سیستم عصبی مرکزی در دیابت با هیپرگلیسمی و فقدان انسولین در ارتباط است (۶). هیپرگلیسمی ناشی از دیابت نقش اساسی در ایجاد و پیشرفت نوروپاتی دیابتی ایفا می‌کند (۷). هیپرگلیسمی از

طریق تغییر در هموستاز کلسیم و افزایش تولید گونه‌های فعال اکسیژن (ROS) و استرس اکسیداتیو نقش عمده‌ای در القای دژنراسیون نورونی در بیماران دیابتی ایفا می‌کند (۸). استرس اکسیداتیو ایجاد شده به وسیله دیابت، ممکن است نقش مهمی در ایجاد آپوپتوز در شرایط هیپرگلیسمی داشته باشد. در اثر عدم تعادل بین تولید ROS و عوامل آنتی‌اکسیدان که سبب حذف ROS می‌شوند، استرس اکسیداتیو به وجود می‌آید. گونه‌های فعال اکسیژن، می‌توانند منجر به پیشرفت استرس اکسیداتیو در بدن و در نتیجه مرگ نورونی گردند که موجب نوروپاتولوژی مرتبط با دیابت می‌شود (۹). مطالعات نشان داده‌اند که افزایش فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی و کاهش سطح پراکسیداسیون لیپیدی که به دنبال فعالیت ورزشی رخ می‌دهد، دارای اثرات مفیدی در جلوگیری از عوارض عصبی ناشی از دیابت و آسیب‌های بافتی ایجاد شده در اثر استرس اکسیداتیو متعاقب این بیماری می‌باشد (۱۰).

از بین مناطق مختلف مغزی، هیپوکامپ یکی از حساس‌ترین نواحی است که در مقابل عوامل آسیب‌رسان مانند ایسکمی، استرس و دیابت بسیار آسیب‌پذیر و طی آن دستخوش تغییرات نوروفیزیولوژیکی، ساختاری و مولکولی خواهد شد (۱۱). پژوهش‌های متعدد، بیانگر تغییرات عملکردی مغز به ویژه در هیپوکامپ و نیز تغییرات محسوس در حافظه و یادگیری، بعد از دیابت می‌باشند (۱۲). هیپوکامپ به دو ناحیه تقسیم می‌شود: شکنج دندان‌های (DG) و کورنیوس آمونیس (CA). ناحیه CA هیپوکامپ به چهار ناحیه تقسیم می‌شود: CA1, CA2, CA3, CA4. به نظر می‌رسد که ناحیه CA1 حساس‌ترین ناحیه هیپوکامپ و اولین مکانی است که تحت تأثیر شرایط پاتولوژیکی از جمله دیابت قرار می‌گیرد (۱۳).

مطالعات گذشته اثرات مفید فعالیت ورزشی بر آسیب مغزی ناشی از نورپاتی دیابتی را در مدل حیوانی نشان داده‌اند (۱۴). شواهد نشان می‌دهد که فعالیت ورزشی جنبه‌های گوناگونی از فعالیت سلول‌های عصبی را تحت تأثیر قرار می‌دهد و ممکن است از مرگ سلول‌های عصبی جلوگیری نماید (۱۵). مطالعات مختلف نشان داده‌اند که فعالیت ورزشی موجب بهبود عملکرد شناختی، حافظه و یادگیری، و همچنین کاهش اختلالات شناختی ناشی از آسیب‌های مغزی می‌شود (۱۶). اعتقاد بر این است که فعالیت ورزشی منظم باعث افزایش فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان، افزایش

مقاومت در برابر استرس اکسیداتیو و در نتیجه کاهش آسیب‌های اکسیداتیو می‌شود (۱۷). فعالیت ورزشی منظم در پیشگیری و به تأخیر انداختن دیابت غیر وابسته به انسولین، افزایش حساسیت به انسولین و بهبود متابولیسم گلوکز مؤثر است (۱۸). در نتایج مطالعات اخیر، فعالیت ورزشی ممکن است از اختلال در شکل‌پذیری سیناپسی در هیپوکامپ موش‌های دیابتی شده با استرپتوزوتوسین جلوگیری کند (۱۲). فعالیت ورزشی همچنین موجب تنظیم افزایشی تولید نوروپپتیدها و نوروتروفین‌ها، مانند نوروتنسنین و عامل رشد عصبی مشتق از مغز (BDNF) در هیپوکامپ موش صحرایی می‌شود. این انتقال دهنده‌های عصبی در بقای سلول‌های عصبی، تمایز، اتصال و شکل‌پذیری سیناپسی درگیر هستند (۱۹). همچنین نشان داده شده است که تمرین ورزشی قبل از ایسکمی موجب کاهش نسبت بین پروتئین‌های پیش آپوپتوزی و پروتئین‌های ضد آپوپتوزی (Bax/Bcl-2) و کاهش فعال‌سازی کاسپاز ۳ (کاسپاز نهایی مسیر آپوپتوز) در نورون‌های ناحیه هیپوکامپ می‌شود. این مسأله می‌تواند با کاهش مرگ نورون‌ها همراه باشد (۲۰). مکانیسم‌های محافظت نورونی ناشی از تمرین ورزشی در برابر نوروپاتی دیابتی به ویژه در ارتباط با مرگ نورون‌ها در ناحیه هیپوکامپ، هنوز بطور کامل شناخته نشده‌اند. بنابراین تحقیقات بیشتری لازم است تا اثرات محافظت نورونی تمرین ورزشی در آسیب مغزی ناشی از نوروپاتی دیابتی مشخص شود. در مطالعه حاضر، اثر یک دوره تمرین ورزشی هوازی بر مرگ سلولی نورون‌های ناحیه CA1 هیپوکامپ در موش‌های صحرایی نر دیابتی بررسی شد.

مواد و روش‌ها

حیوانات و گروه‌های تجربی: تعداد ۲۱ سر موش صحرایی نر بالغ نژاد ویستار (با وزن ۳۰۰-۲۶۰ گرم) از انستیتو پاستور تهران خریداری و در قفس‌های استاندارد و محیط کنترل شده (دمای ۲۲-۲۴°C، رطوبت ۴۵-۵۰٪، و چرخه ۱۲ ساعت روشنایی- تاریکی)، با دسترسی آزاد به آب و غذا، در محل نگهداری حیوانات در دانشگاه علوم پزشکی ایران نگهداری شدند. رت‌ها به طور تصادفی به سه گروه تقسیم شدند: گروه شم، گروه دیابت و گروه دیابت + تمرین (۷ سر موش در هر گروه). در گروه دیابت، حیوانات با تزریق استرپتوزوتوسین (STZ) دیابتی شدند. در گروه دیابت + تمرین، حیوانات بعد از القاء دیابت، به مدت ۴ هفته روی

تردمیل دویدند. به حیوانات گروه شم (شاهد) به جای STZ، نرمال سالین تزریق شد. تمام مراحل پژوهش در مرکز تحقیقات فیزیولوژی دانشگاه علوم پزشکی ایران انجام شد.

القای دیابت: جهت القای دیابت نوع اول، موش‌های صحرایی بعد از بیهوشی با کتامین/زایلازین (۴۰ میلی‌گرم / کیلوگرم، بصورت IP)، با تزریق داخل صفاقی یک دوز STZ به میزان ۶۰ ml/kg دیابتی شدند. برای تزریق، STZ در سرم فیزیولوژی حل شد. ۴۸ ساعت پس از تزریق، دیابت در رت‌ها ایجاد شد. ملاک دیابتی شدن حیوان، قند خون ناشتای بالای ۲۵۰ mg/dl در نظر گرفته شد. برای اندازه‌گیری قند خون، ۷۲ ساعت پس از تزریق STZ، نمونه‌ی خون ناشتا، از سیاهرگ دمی حیوان اخذ شد. غلظت گلوکز سرم، با دستگاه کلوگاکارد صفر و یک اندازه‌گیری شد (۲۱).

پروتکل تمرین ورزشی هوازی: یک هفته بعد از القای دیابت، رت‌ها در گروه مداخله ورزشی، ۵ روز در هفته و به مدت ۴ هفته بر روی تردمیل (تردمیل ۴ کاناله، ساخت شرکت IITC آمریکا) تمرین هوازی انجام دادند. قبل از تمرینات اصلی، به منظور آشناسازی، رت‌ها به مدت ۱۵-۱۰ دقیقه با سرعت ۷-۵ متر در دقیقه با شیب صفر درجه برای ۲ روز متوالی روی تردمیل دویدند. ۲ روز پس از تمرینات آشناسازی، تمرینات اصلی آغاز شد و رت‌ها به مدت ۴ هفته، فعالیت روی تردمیل انجام دادند. پروتکل تمرین در هفته اول با سرعت ۱۰ متر در دقیقه به مدت ۲۰ دقیقه در شیب صفر درجه اجرا شد. در هفته‌های بعد، سرعت و مدت زمان دویدن روی تردمیل به تدریج افزایش یافت به طوری که حیوانات در هفته دوم با سرعت ۱۵ متر در دقیقه به مدت ۲۰ دقیقه، در هفته سوم با سرعت ۱۸ متر در دقیقه به مدت ۲۵ دقیقه و در هفته آخر با سرعت ۱۸ متر در دقیقه به مدت ۳۰ دقیقه روی تردمیل دویدند (۲۲، ۲۳).

آماده‌سازی بافت: ۷۲ ساعت بعد از آخرین جلسه تمرینی، موش‌ها بی‌هوش شدند و پرفیوژن ترانس‌کاردیال با ۰/۹٪ سالین و متعاقب آن ۰/۴٪ پارافرمالدهید در ۰/۱M بافر فسفات (pH ۷/۴) به عنوان فیکساتیو انجام شد (۲۴). سپس، مغز رت‌ها برداشته شد و به مدت یک شبانه روز در فیکساتیو مشابه قرار گرفت. از مغزها، بلوک‌های پارافینه تهیه و با استفاده از دستگاه میکروتوم، مقاطع کرونال با ضخامت ۷µm تهیه و برای رنگ‌آمیزی بر روی لام انتقال

داده شد. مقاطع بر اساس اطلس پاکسینوس بین ۳/۳ و ۴/۲ میلی‌متر پشت برگما تهیه شد.

رنگ‌آمیزی کرزیل ویوله (نیسل): رنگ‌آمیزی نیسل معمولاً برای شناسایی ساختار پایه‌ای نورون‌های سالم از نورون‌های نکرور شده در بافت مغز و طناب نخاعی استفاده می‌شود (۲۵). در این رنگ‌آمیزی سلول‌های سالم به صورت سلول‌های یوکروماتین دیده می‌شوند. برای رنگ‌آمیزی نیسل، برش‌های ۷ میکرومتری (سه برش در هر حیوان) بر روی لام‌های سیلانه شده انتقال داده شدند. سپس طبق پروتکل مشخص و با استفاده از محلول کرزیل ویوله استات ۰/۱ درصد (سیگما، USA) رنگ‌آمیزی انجام شد. سپس لام‌ها خشک شده و با اتانل پوشانده شدند. با استفاده از میکوسکوپ نوری (Olympus AX-70) و بزرگنمایی ۴۰۰، از برش‌ها تصویر تهیه شد. بعد از تهیه تصاویر، با استفاده از نرم‌افزار Olysia bio report شمارش سلولی در امتداد خطی با طول ۴۰۰ میکرومتر (مساحتی حدود $0/160\text{mm}^2$) از ناحیه CA1 هیپوکامپ راست رت‌ها انجام شد. فقط سلول‌های نامنظم و تیره که هسته و هستک مشخص نداشتند به عنوان سلول‌های مرده در نظر گرفته و شمارش شدند.

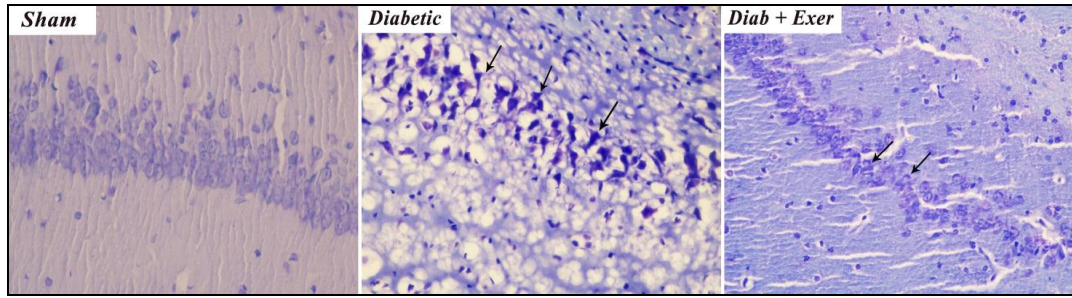
رنگ‌آمیزی تانل: تخریب DNA و مرگ سلولی آپوپتوزی با استفاده از روش TUNEL اندازه‌گیری شد (۲۶). رنگ‌آمیزی TUNEL با استفاده از کیت مخصوص (In Situ Cell Detection Kit, Roche, Germany) و بر طبق پروتکل انجام گرفت. کیت تانل قطعات DNA در سلول‌های آپوپتوزی (سلول‌های تانل مثبت) را به طور اختصاصی شناسایی می‌کند. برای رنگ‌آمیزی TUNEL، برش‌های ۷ میکرومتری (سه برش در هر حیوان) بر روی لام‌های سیلانه شده انتقال داده شدند. سپس با استفاده از زایلین و درجات مختلف اتانل (جهت آب-دهی)، برش‌های بافتی دپارافینه شدند. برش‌ها پس از شستشو با PBS، جهت افزایش نفوذپذیری، در محلول Proteinase K 10mM در دمای ۳۷-۲۱ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ دقیقه انکوبه شدند. سپس جهت بلوکه

کردن Peroxidase اندوژن، لام‌ها در محلول H_2O_2 3% در دمای اتاق به مدت ۱۰ دقیقه در تاریکی انکوبه شدند. پس از شستشو، انکوباسیون لام‌ها با مخلوطی از محلول‌های Enzyme و Label solution ($450\mu\text{l}$) در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد انجام شد. لام‌ها بعد از شستشو با PBS، با محلول POD در ظرف مرطوب و به مدت ۶۰ دقیقه در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد انکوبه شدند. بعد از شستشوی مجدد با PBS، لام‌ها با استفاده از محلول DAB به مدت ۱۰ دقیقه در دمای اتاق و در تاریکی انکوبه شدند. در پایان، لام‌های شسته شده، با همتاکسیلین انکوبه شدند و پس از استفاده از درجات مختلف اتانل (جهت آب-گیری) و زایلین (جهت شفاف‌سازی)، لام‌ها خشک شده و با اتانل پوشانده شدند. سپس با استفاده از میکوسکوپ نوری و بزرگنمایی ۴۰۰ از برش‌ها تصویر تهیه شد و با استفاده از نرم‌افزار تعداد سلول‌های تانل مثبت در مساحتی حدود $0/160\text{mm}^2$ شمارش شدند.

تجزیه و تحلیل آماری: نتایج به دست آمده براساس میانگین و انحراف استاندارد گزارش شدند. به منظور بررسی نرمال بودن توزیع داده‌ها، از آزمون کولموگروف اسمیرنوف استفاده شد. برای مقایسه تفاوت بین گروه‌ها از آزمون واریانس یک طرفه و آزمون تعقیبی شفه استفاده شد. سطح معنی‌داری $p < 0.05$ تعیین شد. همه داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS (نسخه ۱۶) تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌های پژوهش

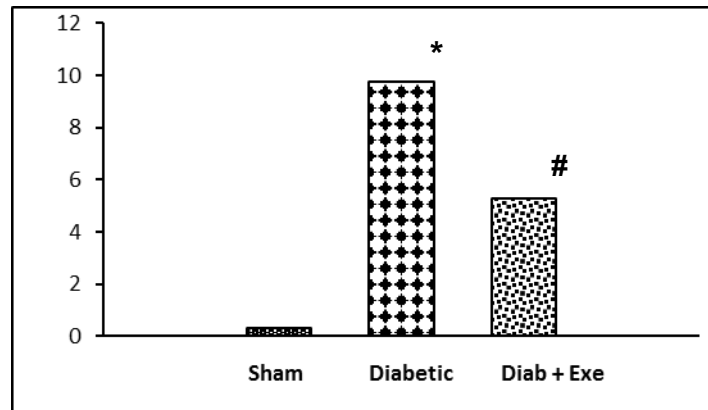
تمرین ورزشی، مرگ سلولی نکروری ناشی از دیابت را در نورون‌های ناحیه CA1 هیپوکامپ کاهش می‌دهد. نتایج رنگ‌آمیزی نیسل نشان داد که در ناحیه CA1 هیپوکامپ موش‌های دیابتی، سلول‌ها، نامنظم و تیره و هسته و هستک آنها مشخص نبود (شکل ۱).

شکل ۱- فتومیکروگرافهای رنگ آمیزی نیسل در ناحیه CA1 هیپوکامپ گروه‌های مختلف (فلش‌های سیاه، سلول‌های نکروتیک را نشان می‌دهند، بزرگنمایی ۴۰۰x).

معنی‌دار بود ($p < 0.001$). در رت‌های گروه تمرین، میزان مرگ سلولی نکروزی (۵/۲۷±۲/۰۸) نسبت به موش‌های دیابتی گروه کنترل بدون تمرین، کاهش معنی‌داری داشت ($p < 0.001$)، (نمودار ۱).

نتایج نشان داد که القای دیابت، موجب مرگ نکروزی در نورون‌های ناحیه CA1 هیپوکامپ رت‌ها شده است (۹/۷۸±۳/۸۷). تفاوت میزان مرگ سلولی نکروزی در گروه دیابت در مقایسه با گروه شم (۰/۳۲±۰/۲۱)، از نظر آماری

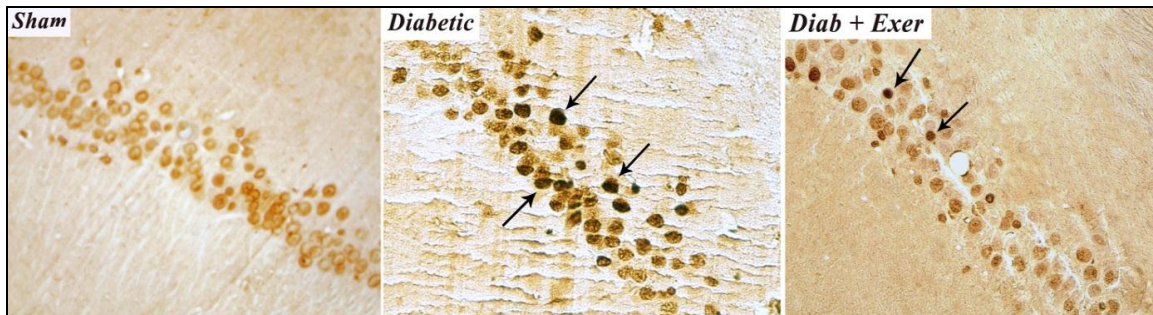

نمودار ۱- مقایسه میانگین مرگ سلولی نکروزی در ناحیه CA1 هیپوکامپ در گروه‌های مختلف

* وجود تفاوت معنی‌دار در مقایسه با گروه شم ($p < 0.001$)
وجود تفاوت معنی‌دار در مقایسه با گروه دیابت ($p < 0.001$)

تمرین ورزشی آپوپتوز ناشی از دیابت را در نورون‌های ناحیه CA1 هیپوکامپ کاهش می‌دهد.

نتایج رنگ آمیزی TUNEL نشان داد که دیابت، موجب مرگ آپوپتوزی نورون‌های ناحیه CA1 هیپوکامپ موش‌ها خواهد شد (شکل ۲).

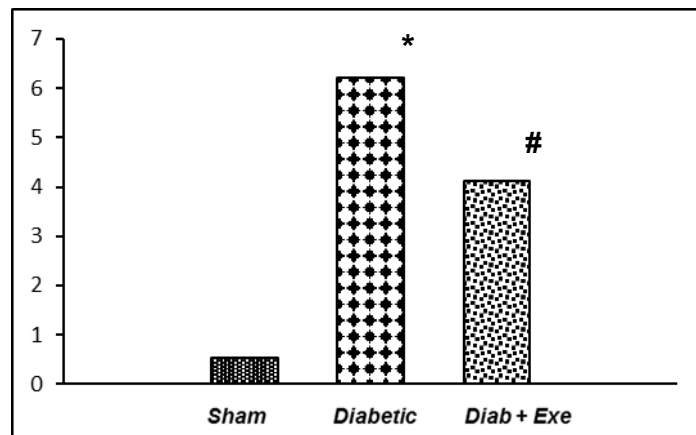
شکل ۲- فتومیکروگرافهای رنگ آمیزی TUNEL در ناحیه CA1 هیپوکامپ گروه‌های مختلف (فلش‌های سیاه، سلول‌های آپوپتوزی که به شکل قهوه‌ای تیره هستند را نشان می‌دهند، بزرگنمایی ۴۰۰x).

تفاوت تعداد نورون‌های آپوپتوزی در گروه

نتایج نشان داد که القای دیابت، موجب مرگ سلولی آپوپتوزی در نورون‌های ناحیه CA1 هیپوکامپ شده است

کنترل بدون تمرین، کاهش معنی داری داشت ($p < 0.05$)،
(نمودار ۲).

دیابت در مقایسه با گروه شم (0.52 ± 0.38)، از نظر آماری معنی دار بود ($p < 0.001$). در موش‌های گروه تمرین، میزان آپوپتوز ($4/13 \pm 2/16$) نسبت به موش‌های دیابتی گروه

نمودار ۲- مقایسه میانگین مرگ سلولی آپوپتوزی در ناحیه CA1 هیپوکامپ در گروه‌های مختلف

* وجود تفاوت معنی دار در مقایسه با گروه شم ($p < 0.001$)
وجود تفاوت معنی دار در مقایسه با گروه دیابت ($p < 0.05$)

ریسک فاکتورها موجب زنده ماندن نورون‌ها و حفاظت از آنها در برابر نوروپاتی دیابتی می‌شوند (۲۸، ۲۹).

یکی از مکانیسم‌های احتمالی در زمینه قابلیت محافظت نورونی، تمرین ورزشی می‌تواند ظرفیت مسدود کردن تشکیل رادیکال‌های آزاد باشد. گونه‌های فعال اکسیژن (ROS) در زنجیره انتقال الکترون میتوکندری به عنوان یک محصول طبیعی تولید می‌شوند، اما زمانی که سطح آنها بیش از ظرفیت آنتی‌اکسیدانی سلول باشد، می‌توانند منجر به مرگ سلول شوند. استرس اکسیداتیو ناشی از گونه‌های فعال اکسیژن، به شدت با دیابت و عوارض آن در ارتباط است و می‌تواند مرگ سلولی را از طریق مسیرهای مختلف راه‌اندازی کند. از سوی دیگر، مغز دارای ویژگی آنتی‌اکسیدانی بسیار پایینی است و بیشترین میزان اسیدهای چرب اشباع و کاتکولامین‌ها را دارد که به راحتی اکسید می‌شوند و مغز را در معرض آسیب‌های اکسایشی بیشتری قرار می‌دهند (۳۰). تمرین ورزشی منظم از طریق افزایش دفاع آنتی‌اکسیدانی منجر به کاهش استرس اکسیداتیو و کاهش عوارض دیابت از جمله کاهش مرگ نورون‌ها می‌شود (۲۹). آکسو و همکاران (۲۰۰۹)، نشان دادند که در نتیجه فعالیت بدنی سطح آنزیم آنتی‌اکسیدانی سوپراکسید دیسموتاز (SOD) در نقاط مختلف مغز افزایش یافته و موجب افزایش ظرفیت آنتی‌اکسیدانی مغز می‌شود (۳۱).

عوامل سلولی - ملکولی، از طریق پیام رسانی آبخاری با هم در ارتباط هستند. متعاقب محرک و استرس بیرونی این پیام دهی آبخاری بین سلولی اتفاق می‌افتد. یکی از عواملی که

بحث و نتیجه‌گیری

به منظور مطالعه اثرات محافظتی تمرین ورزشی بر نوروپاتی دیابتی، در این مطالعه اثر یک دوره تمرین ورزشی هوازی بر مرگ سلولی نورون‌های ناحیه CA1 هیپوکامپ در موش‌های صحرایی نر دیابتی مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج حاصل از رنگ‌آمیزی نیسل نشان داد، که دیابت با مرگ سلولی نکرورزی در نورون‌های ناحیه CA1 همراه است و تمرین ورزشی به طور قابل توجهی مرگ سلولی نکرورزی ناشی از دیابت را در نورون‌های CA1 کاهش می‌دهد. به علاوه، دیابت موجب افزایش معناداری در میزان آپوپتوز نورون‌های ناحیه CA1 می‌شود. نتایج تحقیق حاضر نشان داد که تمرین ورزشی، آپوپتوز ناشی از دیابت در نورون‌های ناحیه CA1 هیپوکامپ را به میزان معناداری کاهش می‌دهد. هم راستا با این تحقیق، کیم و همکاران (۲۰۱۳) و لی و همکاران (۲۰۰۵) نیز اثرات مفید تمرین استقامتی در کاهش آپوپتوز ناشی از دیابت را در نورون‌های شبکیه چشم و شکنج دندان‌های مغز گزارش کرده‌اند (۳، ۲۷).

این یافته‌ها نشان می‌دهد که تمرین ورزشی، با کاهش مرگ سلولی نورون‌های ناحیه CA1 هیپوکامپ، می‌تواند عوارض عصبی ناشی از دیابت را کاهش دهد. مکانیسم‌های اساسی این اثرات محافظت نورونی تمرین ورزشی هنوز بطور کامل شناخته نشده است. مطالعات نشان داده‌اند که تمرینات ورزشی با ایجاد یک وضعیت محافظت نورونی درون‌زا و از طریق افزایش حساسیت به انسولین و کاهش

در پیام رسانی عوامل استرس زا و تحریکی نقش دارد، پروتئین کیناز B است. پروتئین کیناز B عمل کننده اصلی در مسیر پیام رسانی فسفاتیدیل اینوزیتول-3 کیناز (PI3K) می باشد که در بسیاری از فرآیندهای سلولی، از جمله بقاء سلولی، متابولیسم، رشد و تکثیر سلول نقش دارد. گزارش شده است که افزایش بیان و فعالیت پروتئین کیناز B، از طریق فسفوریلاسیون پروتئین های ضد آپوپتوزی خانواده ی Bcl-2 و غیرفعال سازی پروتئین های پیش آپوپتوزی مانند Bax و یا از طریق مهار مستقیم فعالیت کاسپازی باعث مسدود کردن مسیرهای آپوپتوزی می گردد (۳). مطالعات گذشته نشان می دهد که سطوح پروتئین کیناز B (Akt) در نمونه های حیوانی دیابتی کاهش می یابد (۳). به نظر می رسد که یکی دیگر از مکانیسم های محافظت نوروئی، تمرین ورزشی در برابر مرگ سلولی آپوپتوزی، با اثرات مفید آن در افزایش بیان پروتئین کیناز B (Akt) مرتبط است. مشخص شده است که پروتئین کیناز B، با فعالیت ورزشی هوازی تنظیم افزایشی می شود (۳۲). همچنین، تمرین ورزشی در رت های دیابتی از طریق فسفوریلاسیون Akt، مقاومت به انسولین را در آن ها کاهش می دهد و باعث بهبود شکل پذیری سیناپسی می گردد (۳۳). وانگ و همکاران (۲۰۱۰) گزارش کردند که عوارض عصبی دیابت، در نتیجه افزایش استرس اکسایشی ناشی از هیپرگلیسمی بروز می کنند (۳۴). مشخص شده است که فعال سازی پروتئین کیناز B در نتیجه تمرینات ورزشی، باعث کاهش استرس اکسایشی و در نتیجه کاهش مرگ آپوپتوزی نوروئی می گردد (۳). بطور کلی، یکی از مکانیسم های احتمالی اثرات محافظت نوروئی، تمرین ورزشی در مقابل مرگ سلولی آپوپتوزی در رت های دیابتی در این مطالعه، می تواند افزایش بیان و فسفوریلاسیون پروتئین کیناز B و در نتیجه افزایش بیان و فسفوریلاسیون پروتئین ضد آپوپتوزی Bcl-2 و مهار پروتئین پیش آپوپتوزی Bax و کاهش فعالیت کاسپازی باشد.

همچنین، تمرین ورزشی از طریق تنظیم افزایشی پروتئین های محافظتی حساس به استرس از قبیل فاکتور هسته ای کاپا B (NF-kB) و پروتئین های شوک گرمایی (HSP-) HSP-70 (90)، دارای پتانسیل برای کاهش آپوپتوز می باشد (۳۵). افزایش در میزان پروتئین های شوک گرمایی (HSPs) هیپوکامپ در نتیجه تمرین ورزشی می تواند یکی دیگر از جنبه های درمانی فعالیت ورزشی در بیماری دیابت باشد. به خوبی ثابت شده است که HSP ها نقش مهمی در محافظت و بازسازی بافت ها در برابر تعدادی از شرایط

پاتوفیزیولوژیک از جمله دیابت دارند (۳۶). در سیستم عصبی، HSP ها به عنوان یک محافظ عمل می کنند و سلول های عصبی را در بسیاری از بیماری های تحلیل عصبی، در برابر مواردی مانند تجمع پروتئین های متراکم شده و سمیت ناشی از آنها، آپوپتوز و التهاب، محافظت می کنند (۳۷). همچنین مشخص شده است که HSP-72 می تواند در کاهش مقاومت انسولین و کاهش اختلالات عصبی ناشی از دیابت مشارکت داشته باشد (۳۸). تمرینات ورزشی استقامتی، بیان HSP ها را افزایش داده و می تواند در برابر فشار اکسیداتیو محافظت بیشتری را فراهم نماید (۳۹).

اثرات مفید فعالیت ورزشی روی کاهش عوارض دیابت، می تواند در بخشی به دلیل بهبود مارکرهای التهابی باشد. التهاب می تواند نقش مهمی را در پاتوژنز دیابت داشته باشد. سطوح سایتوکاین های پیش التهابی (IL-1، IL-6، TNF α) در افراد دیابتی افزایش می یابد (۴۰). این سایتوکاین ها نقش مهمی در التهاب سیستمیک دارند و افزایش سطوح آنها موجب افزایش مقاومت به انسولین خواهد شد (۴۱). یافته های مطالعات اخیر نشان می دهد که فعالیت بدنی منظم، با افزایش سطوح سایتوکاین های ضد التهابی نسبت به سایتوکاین های پیش التهابی، می تواند باعث کاهش التهاب سیستمی و به دنبال آن بهبود حساسیت به انسولین شود (۴۲).

اثرات نوروپروتکتیو فعالیت ورزشی در بخشی دیگر، ممکن است از طریق تنظیم افزایشی بیان نوروتروفین ها صورت گیرد. این پروتئین ها موجب افزایش نورونز شده و با فراهم کردن یک شبکه عصبی گسترده تر، موجب افزایش قابلیت احیا (رژناسیون) سلول های عصبی می شوند. نشان داده شده است که سطوح ژنی فاکتور رشد مشتق شده از مغز (BDNF) و فاکتور رشد عصبی (NGF) پس از چند هفته ورزش مداوم، تنظیم افزایشی می شوند. تنظیم افزایشی این پروتئین ها پس از تمرین ورزشی با کاهش آسیب ها و اختلالات نورولوژیکی همراه خواهد بود (۲۸). علاوه بر آثار نوروپروتکتیو نوروتروفین ها، نشانه هایی وجود دارد که BDNF فعالیت آنتی اکسیدانی نیز دارد (۴۳). تنظیم افزایشی BDNF در اثر تمرین ورزشی، با افزایش فعالیت آنتی اکسیدانی موجب حفاظت از نوروئی در برابر نوروپاتی دیابتی خواهد شد (۴۴).

بطور کلی، نتایج این مطالعه نشان داد که تمرین ورزشی به طور قابل توجهی مرگ سلولی ناشی از دیابت را در نوروئی های ناحیه CA1 هیپوکامپ کاهش می دهد و فعالیت

عنوان یک روش مؤثر در کاهش عوارض مغزی ناشی از دیابت مورد توجه قرار گیرد.

ورزشی، اثرات محافظتی را در برابر نوروپاتی دیابتی ایجاد می کند. این مکانیسم های نوروپروتکتیو فعالیت ورزشی، یک دیدگاه درمانی نوین را فراهم می کند و می تواند به

References

- Nathan D. Long term complications of diabetes mellitus. *N Engl J Med* 1993; 328:1676-85.
- Dirnagl U, Iadecola C, Moskowitz MA. Pathobiology of ischaemic stroke an integrated view. *Trends Neurosci* 1999; 22:391-7.
- Kim DY, Jung SY, Kim CJ, Sung YH, Kim JD. Treadmill exercise ameliorates apoptotic cell death in the retinas of diabetic Rats. *Mol Med Rep* 2013; 7:1745-50.
- Wang S, Eldeiry WS. TRAIL and apoptosis induction by TNF-family death receptors. *Oncogene* 2003; 22:8628-33.
- Zheng YQ, Liu JX, Li XZ, Xu L, Xu YG. RNA interference mediated downregulation of Beclin1 attenuates cerebral ischemic injury in rats. *Acta Pharmacol Sin* 2009; 30:919-27.
- Schoenle EJ, Schoenle D, Molinari L, Largo RH. Impaired intellectual development in children with type1 diabetes association with HbA1C age at diagnosis and sex. *Diabetologia* 2002; 45:108-14.
- Rahimi R. Diabetic neuropathy and oxidative stress. *Diabetes Metab Res Rev* 2006; 22:257-73.
- Evans JL, Goldfine ID, Maddux BA, Grodsky GM. Oxidative stress and stress-activated signaling pathways: a unifying hypothesis of type 2 diabetes. *Endocrinol Rev* 2001; 5:599-622.
- Evans JL, Goldfine ID, Maddux BA, Grodsky GM. Are oxidative stress activated signaling pathways mediators of insulin resistance and β -cell dysfunction? *Diabetes* 2003; 52:1-8.
- Muhammadi M, Salehi I, Farajnia SA. The effects swimming exerciser on oxidative stress in the hippocampus of male diabetic rats. *J Tabriz Uni Med Sci* 2009; 30:111-8.
- Orlovsky MA, Spiga F, Lebed YV, Skibo GG. Early molecular events in the hippocampus of Rats with Streptozotocin-induced diabetes. *Neuropsychology* 2007; 6:435-8.
- Reisi P, Alaei H, Babri S, Sharifi MR, Mohaddes G. Effects of treadmill running on spatial learning and memory in Streptozotocin induced diabetic rats. *Neurosci Lett* 2009; 455:79-83.
- Mueller SG, Stables L, Du AT, Schuff N, Truran D, Cashdollar N, et al. Measurement of hippocampal subfields and age related changes with high resolution MRI at 4 T. *Neurobiol Aging* 2007; 28:719-26.
- Alipour M, Salehi I, Ghadirisoufi F. Effect of exercise on diabetes-induced oxidative stress in the Rat hippocampus. *Iran Red Cres Med J* 2012; 14:222-8.
- Gharakhanlou R, Chadan S, Gardiner P. Increased activity in the form of endurance training increases calcitonin gene-related peptide content in lumbar motoneuron cell bodies and in sciatic nerve in the Rat. *Neuroscience* 1999; 89:1229-39.
- Kim DH, Ko IG, Kim BK, Kim TW, Kim SE, Shin MS, et al. Treadmill exercise inhibits traumatic brain injury-induced hippocampal apoptosis. *Physiol Behav* 2010; 101:660-5.
- Mazzola PN, Terra M, Rosa AP, Mescka CP, Moraes TB, Piccoli B, et al. Regular exercise prevents oxidative stress in the brain of hyperphenylalaninemic rats. *Metab Brain Dis* 2011; 26:291-7.
- Derouich M, Boutayeb A. The effect of physical exercise on the dynamics of glucose and insulin. *J Biomech* 2002; 35:911-7.
- Kim BK, Shin MS, Kim CJ, Baek SB, Ko YC, Kim YP. Treadmill exercise improves short term memory by enhancing neurogenesis in amyloid beta induced Alzheimer disease Rats. *J Exe Rehabil* 2014; 10:2-8.
- Aboutaleb N, Shamsaei N, Khaksari M, Erfani S, Rajabi H, Nikbakht F. Pre ischemic exercise reduces apoptosis in hippocampal CA3 cells after cerebral ischemia by modulation of the Bax/Bcl-

- 2 proteins ratio and prevention of caspase-3 activation. *J Physiol Sci* 2015; 65:435-43.
21. Ozkan Y, Yilmaz O, Ozturk AI, Erşan Y. Effects of triple antioxidant combination vitamin E, vitamin C and alpha lipoic acid with insulin on lipid and cholesterol levels and fatty acid composition of brain tissue in experimental diabetic and non-diabetic rats. *Cell Biol Int* 2005; 29:754-60.
22. Ito D, Cao P, Kakihana T, Sato E, Suda C, Muroya Y, et al. Chronic running exercise alleviates early progression of nephropathy with upregulation of nitric oxide synthases and suppression of glycation in Zucker diabetic Rats. *Plos One* 2015; 17: 138037.
23. Rahmati M, Gharakhanlou R, Movahedin M, Mowla SJ, Khazani A, Fouladvand M, et al. Treadmill training modifies KIF5B motor protein in the STZ induced diabetic Rat spinal cord and sciatic nerve. *Arch Iran Med* 2015; 18:94-101.
24. Aboutaleb N, Kalalianmoghaddam H, Eftekhari S, Shahbazi A, Abbaspour H, Khaksari M. Apelin-13 inhibits apoptosis of cortical neurons following brain ischemic reperfusion injury in a transient model of focal cerebral ischemia. *Int J Pep Res Ther* 2014; 20:127-32.
25. Kiernan JA. *Histological and histochemical methods*. 3th ed. Oxford Butterworth Heinemann Publication. 1999; P. 105-18.
26. Gheibi S, Aboutaleb N, Khaksari M, Kalalianmoghaddam H, Vakili A, Asadi Y, et al. Hydrogen sulfide protects the brain against ischemic reperfusion injury in a transient model of focal cerebral ischemia. *J Mol Neurosci* 2014; 54:264-70.
27. Lee HH, Shin MS, Kim YS, Yang HY, Chang HK, Lee TH, et al. Early treadmill exercise decreases intrastriatal hemorrhage- induced neuronal cell death and increases cell proliferation in the dentate gyrus of streptozotocin-induced hyperglycemic rats. *J Diabetes Comp* 2005; 19:339-46.
28. Ang ET, Wong PT, Moochhala S, Ng YK. Neuroprotection associated with running is it a result of increased endogenous neurotrophic factors? *Neuroscience* 2003; 118:335-45.
29. Atalay M, Laaksonen DE. Diabetes oxidative stress and physical exercise. *J Sports Sci Med* 2002; 1:1-14.
30. Hong JH, Kim MJ, Park MR, Kwag OG, Lee IS, Byun BH, et al. Effects of vitamin E on oxidative stress and membrane fluidity in brain of streptozotocin induced diabetic Rats. *Clin Chim Acta* 2004; 340:107-15.
31. Aksu I, Topcu A, Camsari UM, Acikgoz O. Effect of acute and chronic exercise on oxidant antioxidant equilibrium in rat hippocampus, prefrontal cortex and striatum. *Neurosci Lett* 2009; 452:281-5.
32. Libonati JR. Cardiac effects of exercise training in hypertension. *Hindawi Publication*. 2013; P.1-9.
33. Aguiar AS, Castro AA, Moreira EL, Glaser V, Santos AR, Tasca CI, et al. Short bouts of mild intensity physical exercise improve spatial learning and memory in aging rats involvement of hippocampal plasticity via AKT, CREB and BDNF signaling. *Mech Age Dev* 2011; 132:560-7.
34. Wang Q, Pfister F, Dornbeineke A, Vomhagen F, Lin J, Feng Y, et al. Low dose erythropoietin inhibits oxidative stress and early vascular changes in the experimental diabetic retina. *Diabetologia* 2010; 53:1227-38.
35. Kwak HB. Effects of aging and exercise training on apoptosis in the heart. *J Exe Rehabil* 2013; 9:212-9.
36. Powers SK, Locke M, Demirel HA. Exercise heat shock proteins and myocardial protection from I-R injury. *Med Sci Sports Exe* 2001; 33:386-92.
37. Turturici G, Sconzo G, Geraci F. Hsp70 and Its Molecular role in nervous system diseases. *Biochem Res Int* 2011; 2011:618127.
38. Hooper PL. Inflammation heat shock proteins and type 2 diabetes. *Cell Stress Chap* 2009; 14:113-5.
39. Smolka MB, Zoppi CC, Alves AA, Silveira LR, Marangoni S, Pereirasilva L, et al. HSP72 as a complementary protection against oxidative stress induced by exercise in the soleus muscle

- of rats. *Am J Physiol Reg Int Comp Physiol* 2000; 279:1539-45.
40. Pickup JC, Mattock MB, Chusney GD, Burt D. NIDDM as a disease of the innate immune system: association of acute phase reactants and interleukin-6 with metabolic syndrome X. *Diabetologia* 1997; 40:1286-92.
41. Kajitani N, Shikata K, Nakamura A, Nakatou T, Hiramatsu M, Makino H. Microinflammation is a common risk factor for progression of nephropathy and atherosclerosis in Japanese type 2 diabetes mellitus. *Diabet Res Clin Pract* 2010; 88:171-6.
42. Suzuki K, Nakaji S, Yamada M, Totsuka M, Sato K, et al. Systemic inflammatory response to exhaustive exercise cytokine kinetics. *Exe Immunol Rev* 2002; 8:6-48.
43. Tsai CY, Chan JY, Hsu KS, Chang AY, Chan SH. Brain derived neurotrophic factor ameliorates brain stem cardiovascular dysregulation during experimental temporal lobe status epilepticus. *Plos One* 2012;7:33527.
44. Cristy P, Mehmet AB, Malathi S, Ahmad S. Neuroprotective effects of physical activity on the brain a closer look at trophic factor signaling. *Front Cell Neurosci* 2014; 8:170.

The Effect of a Continuous Training on Necrosis and Apoptosis Changes in the Hippocampus of Diabetic Rats

Shamsaei N^{1*}, Abdi H², Shamsi M³

(Received: November 21, 2015 Accepted: December 26, 2015)

Abstract

Introduction: Diabetes is associated with different neurological disorders in the nervous system that will eventually lead to cell damage. The previous studies have shown the beneficial effects of exercise on brain damage caused by diabetic neuropathy in animal models. In the present study, the effect of aerobic exercise training on cell death in the hippocampal CA1 area neurons in diabetic male rats was investigated.

Materials & methods: 21 adult male Wistar rats (weighing 260-300 g) were purchased from Tehran Pasteur Institute and were randomly divided into three groups: sham group, diabetic group and diabetic + exercise training group (7 rats per group). Diabetes was induced intraperitoneally streptozotocin (STZ) administration at the dose of 60mg/kg. The diabetes criterion was the blood glucose level higher than 250 mg/dl. One week after induction of

diabetes, the rats in exercise training group were trained to run on a treadmill 5 days a week for 4 weeks. Necrotic cell death was detected by Nissl staining and apoptosis was detected by TUNEL staining.

Findings: The results showed that aerobic exercise training significantly reduced the diabetes-induced necrotic cell death ($p < 0.01$) and apoptosis ($p < 0.05$) in the hippocampal CA1 area neurons.

Discussion & conclusions: This study showed that aerobic exercise training has neuroprotective effects against diabetic neuropathy. This neuroprotective mechanism of exercise can be an effective way to reduce cerebral complications of diabetes.

Keywords: Exercise training, Diabetes, Necrosis, Apoptosis

1. Dept of Physical Education and Sports Science, Faculty of Literature and Humanities, Ilam University, Ilam, Iran

2. Dept of Physical Education, Payame Noor University, Tehran, Iran

3. Dept of Parasitology, Faculty of Medicine, Ilam University of Medical Sciences, Ilam, Iran

* Correspondin author Email: shamsaeinabi@gmail.com